

भोजाः पाण्ड्याश्च अङ्गाश्च कलिङ्गास्ताम्रलिप्तकाः । तथैव चैन्द्राः पौण्ड्याश्च वामचूलाः सकेरलाः ।
 चोमितास्तेन दैत्येन सदेवाः साप्सरोगणाः । अगस्त्यभवनश्चैव यदगस्त्यकृतं पुरा ।
 सिद्धचारणसंघैश्च सेवितं सुमनोरमं । विचित्रनानाविहगं सुपुष्पितस्तताद्रुमं । १९८४०
 जातरूपमयैः शृङ्गैरप्सरोगणसेवितं । गिरिः पुष्पितकश्चैव लक्ष्मीवान् प्रियदर्शनः ।
 उत्थितः सागरं भित्त्वा वयस्यश्चन्द्रसूर्ययोः । रराज सुमहाशृङ्गैर्गगनं विलिखन्निव ।
 चन्द्रसूर्याशुसंकाशैः सागराम्बुसमावृतः । विद्युत्वान् पर्वतः श्रीमानायतः शतयोजनं ।
 विद्युतां यत्र सम्पाता निपात्यन्ते नगोत्तमे । ऋषभः पर्वतश्चैव श्रीमान् वृषभसंस्थितः ।
 कुञ्जरः पर्वतश्चैव यत्रागस्त्यगृहं शुभं । विशालरथ्या दुर्द्धर्षा सर्पाणामालया पुरी । १९८४१
 तथा भोगवती चापि दैत्येन्द्रेण प्रकम्पिता । महाभेधगिरिश्चैव पारियात्रश्च पर्वतः ।
 चक्रवांश्च गिरिश्रेष्ठो वराहश्चैव पर्वतः । प्राग्ज्यातिषपुरश्चैव जातरूपमयं शुभं ।
 यस्मिन्नुवाच दुष्टात्मा नरको नाम दानवः । मेघश्च पर्वतश्रेष्ठो मेघगम्भीरनिखनः ।
 यत्र षष्टिः सहस्राणि पर्वतानां विश्राम्यते । तरुणादित्यसंकाशो मेरुश्चैव महागिरिः ।
 देवावासः शुभः पुण्यो गिरिराजो हिरण्मयः । हेमशृङ्गो महाशैलस्तथा मेघसखो गिरिः । १९८४२
 कैलासश्चापि शैलेन्द्रो दानवेन्द्रेण कम्पितः । यत्रराक्षसगन्धर्वैर्नित्यं सेवितकन्दरः ।
 श्रीमान्मनोहरश्चैव नित्यं पुष्पितपादपः । हेमपुष्करसञ्चक्रं तेन वैखानसं सरः ।
 कम्पितं मानसश्चैव राजहंसनिषेवितं । त्रिशृङ्गः पर्वतश्चैव कुमारी च सरिद्धरा ।
 तुषारचयसंकाशो मन्दरश्चैव पर्वतः । उशीरवीजश्च गिरिरुद्रोपस्थस्तथाऽद्रिराट् ।
 प्रजापतेश्च निलयस्तथा पुष्करपर्वतः । देवावृत्यपर्वतश्चैव तथा वै वालुको गिरिः । १९८४३
 क्रौञ्चः सप्तर्षिशैलश्च धूमवर्णश्च पर्वतः । एते चान्ये च गिरयो देशा जमपदास्तथा ।
 नद्यश्च सागराः सर्वे दानवेन्द्रेण कम्पिताः । कपिलश्च महीपुत्रो व्याघ्राख्यश्चैव कम्पितः ।
 खेचराश्च निशापुत्राः पातालतलवासिनः । गणस्तथाऽपरो रौद्रो मेघनामाऽद्भुतायुधः ।
 ऊर्ध्वगो भीमवेगश्च सर्व एवाभिकम्पिताः ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे षट्त्रिंशदधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २३६ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत्रादित्याश्च साध्याश्च विश्वे च वसवस्तथा । रुद्रा देवा महात्मानो मरुतश्च महाबलाः । १९८४४
 आगम्य ते मृगेन्द्रस्य सकाशं सूर्यवर्चसः । ऊचुः संचस्तमनसो देवा लोकत्रयार्दिताः ।
 जहि देव दितेः पुत्रं दानवं लोकनाशनं । दुर्वृत्तमसदाचारं सह सर्वैर्महासुरैः ।
 त्वं ह्येषामन्तको नान्यो दैत्यानां दैत्यनाशन । तन्नाशय हितार्थाय लोकानां खल्वि वै कुरु ।
 त्वं गुरुः सर्वलोकानां त्वमिन्द्रस्त्वं पितामहः । श्रुते त्वदन्यच्छरणं न भूतं न भविष्यति ।
 तच्छ्रुत्वा वचनं देवो देवानामादिसम्भवः । ननाद सुमहानादमतिगम्भीरनिखनः । १९८४५
 पाटितान्यसुरेन्द्राणां मृगेन्द्रेण महात्मना । सिंहनादेन महता हृदयानि मनांसि च ।